

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er én ting, jeg har lyst til at kommentere, og det er fru Margrethe Vestagers vedholdende påstande om, at regeringen ikke har nogen holdning, vi spiller ikke ud osv.

Jeg synes faktisk, at det indlæg, jeg kom med, var præget af, hvad det er, vi skal opnå, hvad det er for mål, vi skal have, og jeg brugte mange anstrengelser på at beskrive, at det her ikke er en centralismeøvelse, det er ikke uddannelsesstederne, der skal centraliseres. Jeg holdt mig til, hvad formålet er med det. Og det står fast, og det er det, der også vil stå i det oplæg, som vi på et tidspunkt bredt vil sende ud til debat og også vil sende til Globaliseringsrådet.

Så jeg synes ikke, at det er helt rimeligt, at fru Margrethe Vestager siger, at vi ikke har nogen synspunkter og nogen meninger, samtidig med at vi bliver bebrejdet, at vi kissemisses for meget med Globaliseringsrådet, som jo ikke er et råd, der stemmer og træffer beslutning. Det er et sted, hvor regeringen afprøver sine forslag og justerer dem, efter at vi har lyttet til, hvad der er sagt.

Jeg vil også godt takke ordførerne fra Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti, som står sammen om vedtagelsen, og som dermed har flertal.

Jeg synes, der kom mange gode nuancer frem, som jeg faktisk synes besvarede mange af de spørgsmål, der har været stillet. Men skulle der være noget, der ikke er blevet besvaret af fru Carina Christensen og fru Tina Nedergaard, er jeg naturligvis til rådighed.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er lige nogle spørgsmål til ministeren, fru Christine Antorini som den første.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg gjorde mig virkelig umage med at notere, hvad der sådan var af konkrete fremadrettede forslag, da ministeren var oppe i første runde for at sige, hvad den nye og bedre højskolekonstruktion kommer til at indeholde.

Jeg må sige, at papiret var temmelig tomt, men der var dog én ting, jeg noterede mig, og jeg vil tage afsæt i det, ministeren sagde, så vi måske kan blive lidt mere konkrete, nemlig at sådan som det er i dag, er CVU'erne hovedsagelig rettet mod den offentlige sektor. Men i Holland, hvor man har centraliseret dem, er det, man har fået ud af dem, bl.a., at 60 pct. af ud-

dannelserne nu er rettet mod den private sektor, hvilket ministeren fremhævede som et godt perspektiv også for CVU-konstruktionen her.

Kl. 12.15

Derfor vil jeg gerne bede ministeren om at sige lidt mere om, hvad det forudsætter. Det må jo betyde, at erhvervsuddannelserne skal under de nye højskoler, og så kommer man meget hurtigt op på, at 60 pct. af vores uddannelser også er rettet mod det private erhvervsliv. Er det det, der i virkeligheden er perspektivet i højskolerne?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forsikre om, at det ikke er perspektivet, at alle erhvervsuddannelser eller at størstedelen af dem skal ind i disse nye højskoledannelser. Det vil der ikke være noget perspektiv i, og der vil heller ikke være noget perspektiv i at samle de kortere videregående uddannelser i disse højskoler.

Jeg vil gerne understrege, at regeringens foreløbige tanker ikke går ud på at centralisere KVU'erne, altså de korte videregående uddannelser. De skal være på erhvervsskoler, på erhvervsakademier, som har den styrke, der skal til. Vi har ingen tanker om at centralisere KVU'erne. Det er jeg faktisk meget glad for at få lov at understrege. Man kan nemlig godt forstå det forslag til vedtagelse, som fru Christine Antorini har fremsat, som om KVU'erne skal centraliseres, og det mener regeringen faktisk ikke at de skal.

Så vil jeg med hensyn til graden af medlemsomhed i dag sige, at nu da jeg bliver spurgt om det, vil jeg røbe for Folketinget, at jeg faktisk har foreslået fru Christine Antorini, at vi udskød den her debat, til regeringen kunne være mere præcis. Der går jo ikke så lang tid, før vi har et debatoplæg. Så havde vi haft det. Det er forespørgerne selv, som beder om den nu. Det er ikke regeringen, der har bedt om den nu. Jeg synes, vi har været meget omhyggelige med at få sagt så meget, som vi kan sige nu, og mindst lige så meget, som vi har sagt i oplægget til Globaliseringsrådet.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Nu kunne man jo have en ambition om, at der måske blev sagt lidt mere i salen end det, der blev sagt til Globaliseringsrådet.